

Fra typehus til top

Puk og Knud-Ole Madsens gamle hus brændte en juninat i 2006. Men i dag kan de nyde deres nyopførte hus på den smukke og skrånende grund med udsigt til søen.

Arkitekten bag er genboens søn.

Af Birgit Straarup
Foto: Linda Henriksen

Kaffekopperne er fra det gamle hus. Og sammen med det øvrige porcelæn det eneste i huset, der overlevede branden.

Da Puk var på vej i seng om aftenen den 4. juni 2006, syntes hun, at der lugtede brændt. Men hun kunne umiddelbart ikke lokalisere, hvor det kom fra, og hendes mand, Knud-Ole Madsen, kunne ikke lugte noget.

«Men min kone har en god lugtesans,» siger han. Og det var da også hende, der vagnede klokken 4 om morgenens Grundlovsdag og ikke længere var i tvivl.

«Min første tanke var: Hvad er det for en idiot, der brænder af midt om natten. Men det var vores eget hus, der var ild i, oginden brandvæsenet nædede frem, var det halve af taget væk,» fortæller hun.

Så parrets nye hus har en dramatisk forhistorie. Til gengæld greb Puk og Knud-Ole muligheden for at bygge helt efter deres egne

behov og ønsker, da de skulle starte forfra på grunden i det tidligere sommerhusområde i Holte. Her har de boet siden 1966, hvor de flyttede ind i en utæt, men idyllisk bjælkehytte med græs på taget, lokum i gården og intet bad.

Siden kom der to børn til, og i 1974 blev bjælkehytten afløst af et typehus.

«Dengang havde vi ikke råd til at bygge sådan noget her,» siger Knud-Ole Madsen om parrets nye hus, som de flyttede ind i februar 2008.

Typehuset havde en stor inddækket terrasse på 1. sal, og det var formodentlig herfra, at ilden blev antændt af glæder fra nogle enebærgrene fra grillen.

«Terrassen vendte ud mod søen. Og da jeg efter branden stod oppe på 1. sal og så udsigten i »widescreen«, fordi taget og siderne var væk, tænkte jeg, at den udsigt ville jeg have, hvis vi skulle bygge nyt. Derfor er der ikke sat sider på altanen. Og så må vi finde et andet

sted at sidde, hvis det blæser,» siger Puk.

Parret blev i første omgang indlogeret hos deres genboer og siden i en møbleret lejlighed på Østerbro. Huset var så ødelagt, at det ikke kunne reddes, så de skulle beslutte, om de ville have deres gamle hus genopført, bygge nyt eller flytte.

«Og så spurgte Mads, om han og Julie ikke måtte tegne et nyt hus til os,» siger Knud-Ole.

Mads Reinau er vokset op i huset bag Puk og Knud-Oles.

«Jeg har kendt ham, siden han var tre år, og hans forældre bor her stadig,» siger Knud-Ole, og så var det hele pludselig ikke så uoverskueligt længere.

Julie Reinau arbejdede på det tidspunkt for Arkitema, mens Mads var hos Henning Larsen Architects.

«Det var det første hus, vi tegnede sammen, så det betyder noget helt særligt for os,» siger Julie Reinau, der sammen med Mads etablerede tegnestuen Anode sidste år.

hus

Udgangspunktet var at bygge et hus, hvor man fjernede alt det, som ikke havde fungeret ordentligt i det gamle.

»Det gamle hus havde også køkkenalrum. Men der var overskabe, så man kunne ikke se ud over søen, når man stod ved køkkenbordet. Derfor har vi ingen overskabe. Vi har heller ingen dør ud fra bryggerset, for vi brugte den aldrig, her er højere til loftet end i det gamle hus, og vi har fået en udvendig trappe mellem etagerne,« siger Knud-Ole Madsen.

»Vi ville også undgå for mange døre, have gulvvarme for radiatorer pynter ikke og masser af dagslys. Vi er så heldige, at der ikke er nogen, som kan kigge ind til os, så hoveddøren er lavet af glas og åbner direkte ind til køkkenalrummet. Vi trækker stort set heller ikke for de steder, vi har gardiner. Ikke engang i vinter kunne vi mærke kulde fra vinduerne. Men vi har besluttet at få en markise foran køkkenalrummet, for der bliver rigeligt varmt, når solen står på,« siger Puk.

Puk og Knud-Ole Madsen og arkitektparret Julie og Mads Reinau foran huset. Soveværelset ligger nederst, på mellemetasjen er der køkkenalrum og øverst oppe en stue.

Trappen ned langs bagsiden af huset.

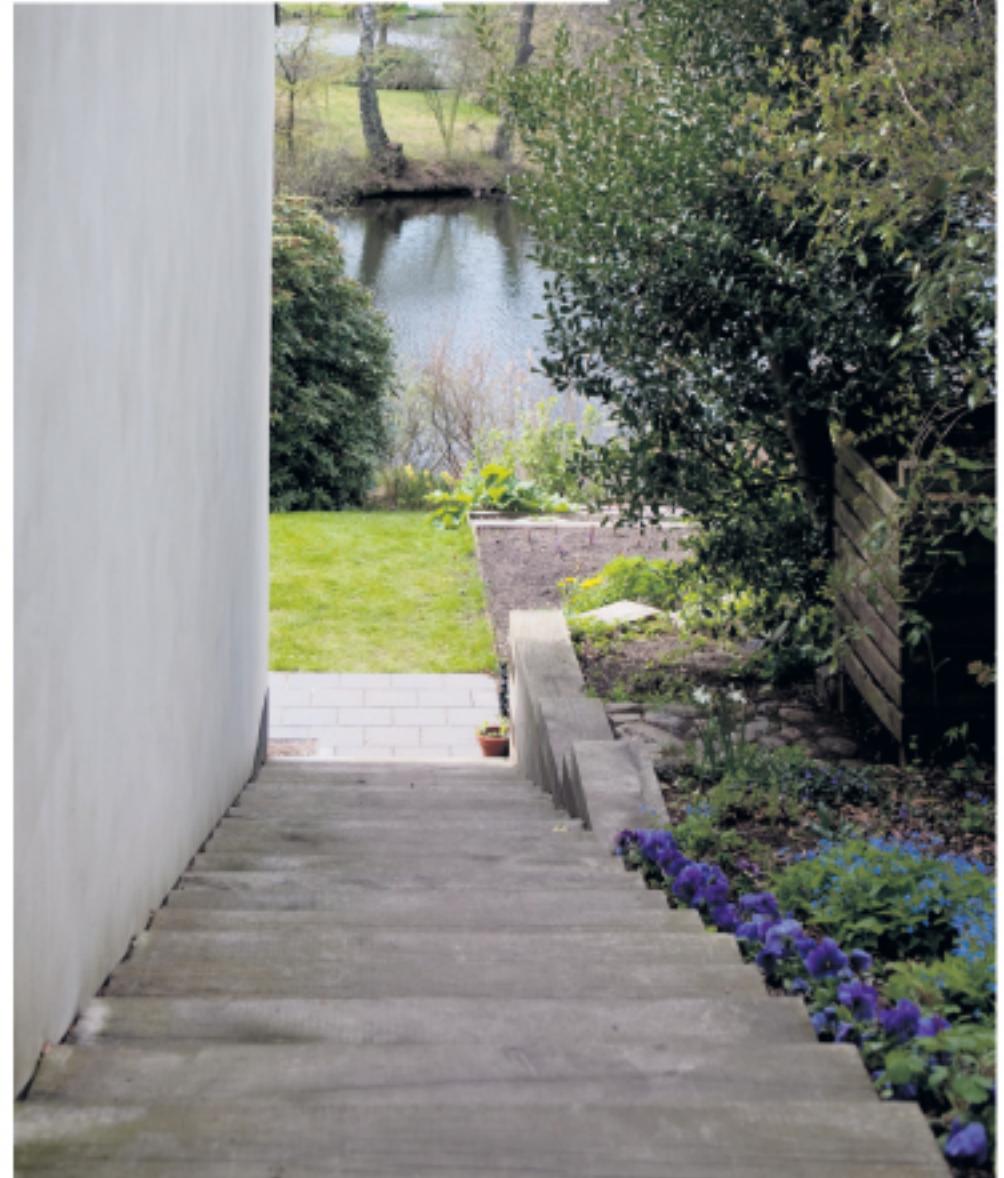
Grunden var vanskelig at bygge på, for den skrænede ret stejlt ned mod søen, der er syv meter dyb, og så ren, at man kan bade i den.

Julie og Mads startede med at lave en model af grunden, en model af det gamle hus og otte forskellige modeller af, hvordan et nyt hus kunne se ud.

»Vi var meget forelskede i et U-formet hus, men så kom vi til at mangle den øverste etage, og vi havde lovet os selv at komme så højt op, at vi kunne se solnedgangen. Men vi havde ikke sagt så meget til arkitekterne, for vi ville gerne nytænke vores hus og se, hvad de foreslog, uden at vi havde stillet nogle krav på forhånd,« siger Puk.

Farveholdningen var bygherrerne ikke i tvivl om. De ville have hvide vægge og lakeret eg på gulve og øvrige træværk som på geländeret op til 1. sal. For der skulle være et materiale med stoflighed og varme som kontrast til betonen.

»Vi havde regnet med, at betonlofterne

Fra køkkenalrummet kan man se hen for enden ad gangen, hvor der er et stort vindue ud til skränten. Trappen er af stål med balustrade af lakeret eg ligesom gulvene.

Al udvendigt træ er af sorten ipé - også kaldet jerntræ. Det beholder sin redlige farve, hvis det får olie, men Puk og Knud-Ole har valgt at lade træet være, så det bliver gråt.

skulle blive stående i gråt, men det var ikke så koldt, så dem fik vi malet hvide,» siger Puk.

Alle loftet og vægge – også de indvendige – er støbt i beton, så de kan holde til, at man kan hænge feks, bogkasser op på dem.

»Og så kan beton ikke brænde,» tilføjer Julie Reinau.

De hårde betonvægge og -loftet er det eneste ved det nye hus, som har givet Puk og Knud-Ole lidt problemer.

»Det gør ikke noget, når vi kun er os selv, men når vi er mange med børn og børnebørn, er her en forfærdelig larm. Det har hjulpet meget, at vi har lagt små tæpper på gulvet i køkkenalrummet, men vi skal have købt nogle flere for at dæmpe støj'en,» siger Knud-Ole, der som pensioneret ingenør omhyggeligt tjekkede, at samtlige stikkontakter i huset var placeret de rigtige steder, før væggene blev støbt.

Det var »forbavsende let« at flytte ind, husker Puk. Og selv om parret endte med at bo i lejligheden i halvandet år, føltedes det med det samme som at komme hjem.

Med sig havde de kun en nyindkøbt rød

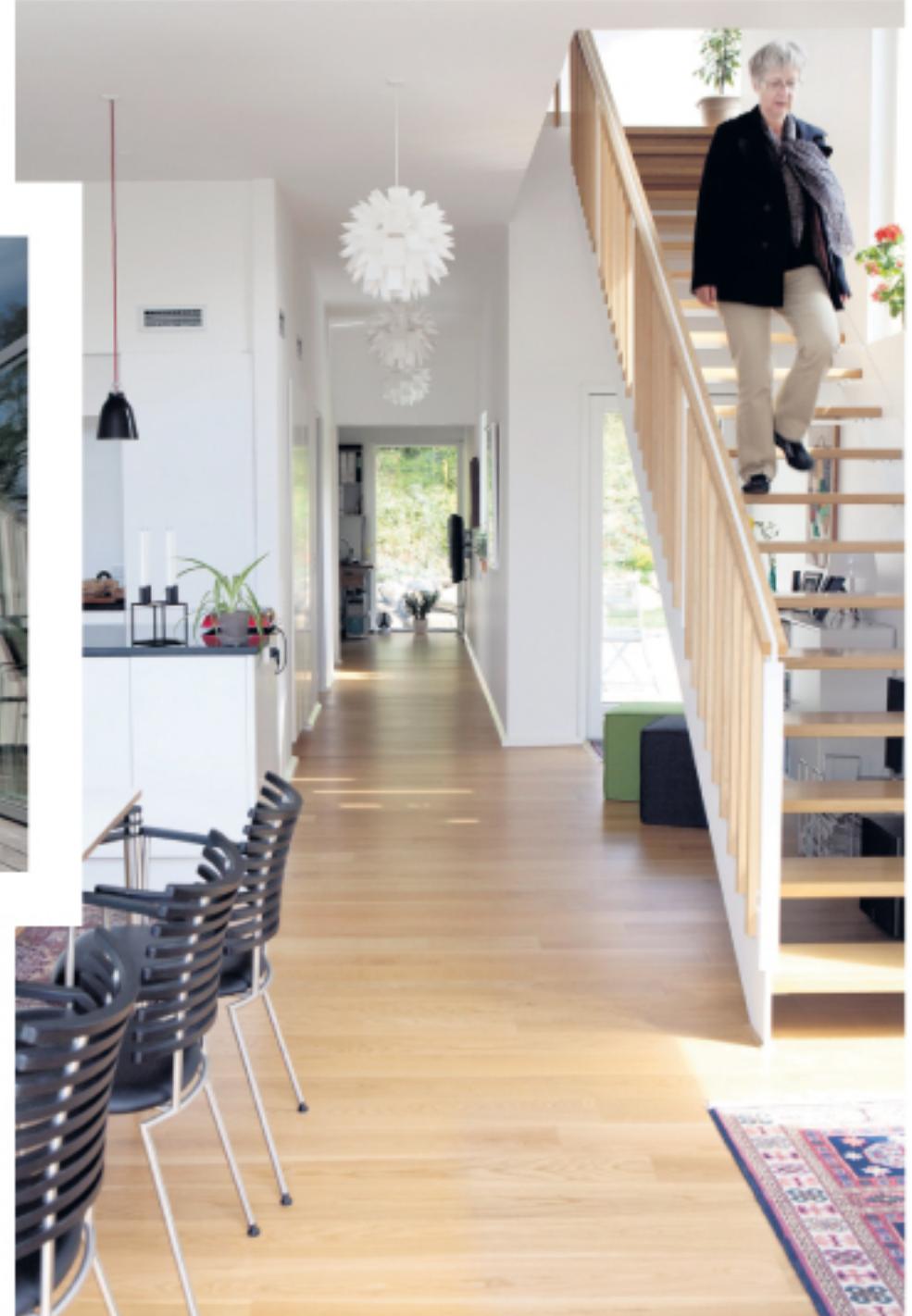
sofa til køkkenalrummet, en seng, et lånt bord og stole, deres porcelæn og nye gryder til induktionskomfuret. Siden er mere kommet til, men der mangler stadig en sofa til stuen på 1. sal, der skal fungere som afslapningsrum med bøger, musik og den fantastiske udsigt over søen.

Huset er i tre plan med soveværelse i det nederste, og der er masser af trapper bådeude og inde.

»Mange af vores venner spurgte os, om ikke vi burde bygge i ét plan i vores alder. Men vi holder os i form med alle de trapper, og når man deltager i forskellige sundheds-test, bliver man altid spurgt, hvor meget man går på trapper. Vi går meget, også når vi skal op på vejen, men huset er indrettet, så vi kan klare os med mellemetagen, hvis det skulle blive nødvendigt. Her er nemlig både køkken, badeværelse og et kontor, som kan indrettes til soveværelse,» siger Knud-Ole Madsen, som er 75 år, mens Puk er ti år yngre.

bsn@berlingske.dk

Puk og Knud-Ole savnede en sofa i deres gamle køkkenalrum, så det skulle der være i det nye. Bag den røde sofa ses trappen ned til soveværelset.

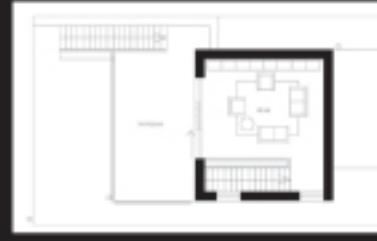

FAKTA

Huset blev opført på toppen af byggeboomet i 2007 og har kostet 6,1 millioner kroner inklusiv moms. Prisen omfatter også anlæg af have, hårde hvidevarer og honorar til arkitekterne. Puk og Knud-Ole Madsen fik lige under fire millioner kroner i erstatning fra forsikringsselskabet og har selv betalt differencen. Huset er på 167 kvadratmeter inklusiv kælder.

Arkitekt: ANODE arkitekter
Ingeniar: Lars Ørtoft

Hovedentrepener: Hansen & Graversen

Huset er i tre plan med en stue øverst. I midten ligger det store køkkenalrum, teknikrum/bryggers, badeværelse og kontor/gæsteværelse, og i kælderplan er der indrettet soveværelse med skabsrum og badeværelse.